

УДК 930.253(477)«2017»

О. Ф. ПАВЛОВА*

ОГЛЯД НОВИХ НАДХОДЖЕНЬ ДОКУМЕНТІВ
ДО ЦДАМЛМ УКРАЇНИ ЗА 2017 РІК

Здійснено огляд нових надходжень документів діячів української культури до ЦДАМЛМ України протягом 2017 р.: композитора Геннадія Ляшенка, диригента Ігоря Блажкова, оперних співаків Бориса Гмирі, Дмитра Гнатюка, письменників Леоніда Талалая, Галини Кирпи, Олеся Лупія, Ганни Черінь, літературознавця Віри Вовк, мистецтвознавців Володимира Гагенмейстера, Людмили Соколюк, художників Олександра Масика, Мирона Кипріяна, Василя Лопати, скульптора Івана Макогона, музеєзнавця Петра Кодьєва, доктора медичних наук Тараса Дудка.

Ключові слова: ЦДАМЛМ України; особовий фонд; надходження; документи; друковані видання; композитор; диригент; письменник; поет; літературознавець; художник; живописець; краєзнавець.

Щорічно скарбниця Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва України (далі – ЦДАМЛМ України) поповнюється новими документами, музейними експонатами, друкованими виданнями. Не є винятком і 2017 рік. Надходження склали 12094 документів, 415 примірників друкованих видань і 14 музейних предметів. Серед нових фондоутворювачів – імена визначних діячів української культури: композитор Геннадій Ляшенко (Ф. 1427), співак Дмитро Гнатюк (Ф. 1427), письменники Леонід Талалай (Ф. 1428), Галина Кирпа (Ф. 526. Колекція), мистецтвознавець Людмила Соколюк (Ф. 526. Колекція), музеєзнавець Петро Кодьєв (Ф. 1425). Новими документами було поповнено особові фонди Бориса Гмирі (Ф. 443), диригента Ігоря Блажкова (Ф. 1172), письменників Олеся Лупія (Ф. 1047), Ганни Черінь (Ф. 1301), літературознавця Віри Вовк (Ф. 1212), мистецтвознавця Володимира Гагенмейстера (Ф. 397), художників Мирона Кипріяна (Ф. 708), Василя Лопати (Ф. 689), скульптора Івана Макогона (Ф. 564).

Одні із перших «літературних надходжень» 2017 р. – документи Галини Кирпи, Леоніда Талалая, Василя Лопати, Олеся Лупія.

З часу проголошення Україною незалежності до ЦДАМЛМ України почали надходити документи представників творчої інтелігенції української діаспори – Віри Вовк із Бразилії і Ганни Черінь із США.

---

* Павлова Олена Федорівна – головний науковий співробітник відділу використання інформації документів Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва України.

Починаючи з 1994 р., літературознавець, перекладач Віра Вовк (Віра Остапівна Селянська), лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка співпрацює із ЦДАМЛМ України. Таким чином було сформовано фонд № 1212 (оп. 1, 627 од. зб. кінця XIX ст. та за 1905–1999 рр.; оп. 2, 418 од. зб. за 1825–2008 рр.). На сьогодні це – одне з найбільш повних зібрань документів української діаспори, де зосереджено не тільки документи самої письменниці, але й представлено широке поле мистецького життя в Англії, Бразилії, Німеччині, США, Франції. З цим фондом можна порівняти хіба що фонд письменника, громадського діяча Івана Багряного. Літературно-мистецькі здобутки п. Віра надсилала до ЦДАМЛМ України з Ріо-де-Жанейро (Бразилія) практично кожного року. 31 жовтня 2017 р. письменниця подарувала збірку власних поетичних творів «Будова» (2015), «Вселенна містерія» (2017), щоденникові записи 2016–2017 рр. «Місячне павутиння» (2017) з ілюстраціями і дарчим написом авторки.

Від Галини Кирпи – української поетеси, прозаїка, перекладача, літературного редактора – 20 липня 2017 р. надійшли 321 документ та 6 примірників друкованих видань. Як одна із упорядників альманаху «Листок з вирію. Поезія української діаспори» (К., 2002), Галина Кирпа передала підготовчі матеріали до альманаху (автографи, машинописні статті, вирізки із періодики) Івана Багряного, Леоніда Бачинського, Юліяна Бескида, Олексія Варавви, Міри Гармаш, Богдана Гошовського, Катрі Гриневич, Романа Завадовича, Василя Кархута, Івана Керницького, Франца Коковського, Анатолія Курдидика, Антіна Лотоцького, Оксани Лятуринської, Костянтина Малицького, Володимира Мацьківка, Ірини Пеленської, Катерини Перелісної, Мирослава Петріва, Софії Русової, Аріадни Стебельської, Григорія Стеценка, Олексі Стефановича, Миколи Угорчак-Погідного, Юрія Шкрумеляка, Ївги Шугай, Миколи Щербака, Никифора Щербини. Передано також листи, які свого часу надійшли Галині Кирпі від Оксани Варавви-Ворониної, Романа Завадовича, Світлани Кузьменко, Галини Мазуренко, Ніни Мудрик-Мриц, Дмитра Нитченка, Катерини Перелісної, Ганни Черінь, Миколи Щербака, Василя Юрченка. Передано фото Галини Мазуренко (Равич), Діамари Ходимчук і Ніни Мудрик-Мриц. Бібліотеку поповнено оповіданнями Франца Коковського, казками і віршами для дітей Катерини Перелісної. Документальна спадщина долучена до ф. 526 «Колекція. Документи українських письменників, літературознавців та літературних критиків».

До 2017 р. особовий фонд письменника, лауреата Державної премії України імені Тараса Шевченка Олесь Лупія (№ 1047) складався із 7 од. зб. (автографи поезії «Думна ріка», «Повернення Юрія Долгорукого», «Три етюди Києва», драматична поема «Соколівна»). 21 лютого 2017 р. митець особисто передав на державне зберігання

50 архівних документів, 22 примірники друкованих видань. Серед надходжень: автографи історичних романів «Лицарі помсти» (1997–1999, з машинописною правкою автора), «Падіння давньої столиці» (1990), «Гетьманська булава» (1992), повістей і драматичних поем «Романа», «Моя Ірландія», «Володар високого замку», «Гетьман і король», «Соколівна», «Княжий суд» (1970–1980-ті роки), близько 20-ти новел «Біля моря», «Відвідини брата», «Дивина з кленовим листям». Для дослідників будуть цікавими спогади письменника про літературний процес 1980–1990-х років – «Крутими дорогами: Спогади. Із щоденникових записів» (2014). Передано індивідуальні і групові фото із письменниками Петром Засенком, Миколою Шереметом, Миколою Сингаївським, поетами Максимом Рильським, Іваном Драчем за 1949–2008 рр.

Вперше надійшла до ЦДАМЛІМ України документальна спадщина українського поета Леоніда Талалая (1941–2012), лауреата Державної премії України імені Тараса Шевченка (1993), лауреата літературних премій імені Володимира Сосюри, Тараса Мельничука. 31 жовтня 2017 р. поетесою, прозаїком Раїсою Харитоновною передано матеріали Леоніда Миколайовича – 909 архівних документів, примірник друкованого видання «Я вийшла заміж за поета», 2 музейних предмети. Серед документів – машинописи сонетів «Аполлон і Дафна», «Дракон і Прозерпіна», «Ехо», «Сатир і Німфа»; автографи віршів «Зустріч», «Така пора», «У засніженому сквері...», «Час надійшов мовчати...» та ін. Епістолярна спадщина складається із 516 документів. Це – листування з першою дружиною Раїсою Харитоновною, письменниками і літературознавцями Леонідом Вишеславським, Миколою Жулинським, Анатолієм Дімаровим, Павлом Мовчаном, Олегом Орачем, Миколою Рябчук, Ганною Черінь та ін.; вітальні телеграми від Анатолія Білоуса, Івана Дзюби, Олеса Лупія, Михайла Чембержі. Серед зображувальних документів – близько 250 індивідуальних і групових фотографій з родиною і в письменницьких осередках. До музейної колекції архіву-музею передано Почесні знаки лауреата Державної премії України імені Тараса Шевченка, мистецької премії «Київ» імені Євгена Плужника. До книжкового зібрання надійшли спогади Раїси Петрівни «Я вийшла заміж за поета» (К., 2014). Після затвердження акта на документи, експертно-перевірною комісією (далі – ЕПК) було відкрито новий особовий фонд № 1428.

Дитячий письменник, лауреат Державної премії України імені Тараса Шевченка Всеволод Нестайко (1930–2014) розпочав свою співпрацю із ЦДАМЛІМ України 29 листопада 1979 р. Він передав документи, що склали 6 од. зберігання, завдяки яким було відкрито фонд № 892. 31 жовтня 2017 р. фонд було поповнено новими документами. Олена Максименко – донька письменника, передала 156 архівних документів

і 70 друкованих видань. Серед документів: рукописи повістей «Агент «СД»», «Загадки старого клоуна»; близько 20-ти п'єс: «Вітька Магеллан», «Міссіс Гапка шукає скарб», «Олексій, Веселиск і Жар-птиця», «Почтальйони хотят разносить счастье», «Чемпіон і кінозірка»; оповідань: «Капітан Галтер», «Космо-Натка», «Сергійко і Чорлі. Пригоди на вокзалі». Також передано машинопис із авторською правкою повісті «Таємниця трьох невідомих», яка згодом увійшла до трилогії «Тореадори з Васюківки». Трилогію, як видатний твір для дітей, Міжнародною радою дитячої та юнацької літератури 1979 р. внесено до «Особливого Почесного списку Г.-Х. Андерсена». До фонду увійшли біографічні матеріали: проспекти, начерки під час роботи в альманасі «Немо» і над сценарієм «Привид без голови»; висновок сценарно-редакційної колегії Київської кіностудії імені Олександра Довженка на літературний сценарій «Пригоди Робінзона Кукурудзи»; творчі заявки на авторські програми до українських теле-, кіностудій тощо. Передано індивідуальні і групові світлини з рідними, письменниками, читачами (1950–2000). Книгозбірня ЦДАМЛМ України поповнилася пригодницькими дитячими творами Валентина Бичка «Благословлялося на світ», Григорія Бойка «Два хлопчики Сміти», Янки Бриля «Птахи і гнізда», Леоніда Горлача «Зелений букварик», Анатолія Костецького «Мінімакс – кишеньковий дракон, або День без батьків», Михайла Стельмаха «Якось у чужому лісі», Богдана Чалого «Мої дванадцять місяців» та ін.

Документи поетеси, дитячої письменниці, представниці української діаспори в Америці Ганни Черінь (Галини Іванівни Грибінської) передавалися особисто з 1996 р. Сьогодні дослідникам доступні 3 описи документів (Ф. № 1301, оп. 1, 107 од. зб. за 1943–1998 рр.; оп. 2, 76 од. зб. за 1945–2000 рр.; оп. 3, 192 од. зб. за 1897, 1946, 1950–2007 рр.). Можна стверджувати, що саме архів-музей зберігає найвідоміші здобутки письменниці (вірші, поеми, статті, виступи, інтерв'ю, листування, матеріали до біографії, літературної і громадської діяльності).

21 лютого 2017 р. брат письменниці Борис Лобода передав до архіву 576 документів і 7 друкованих видань (1924–2016), що залишилися після її смерті. Серед них – вірші, оповідання «Листування», «Батьки народу», «Інакший Глазовий», щоденники. Епістолярій складає 300 документів за 1960–2013 рр.: листування з родиною, діячами української культури: Володимиром Бемком, Василем Гайдерівським, Лукою Гусаком, А. Давиденком, Романом Завадовичем, Михайлом Іванченком, Марією Мандрик, Миколою Понеділком, Василем Проходою, Мироном Сурмачем, редакціями журналу «Наше життя», газет «Свобода», «Лікарське Товариство Північної Америки» та ін. Передано також близько 240 фотографій: індивідуальні та групові з рідними, друзями, на літературних зустрічах в Україні і Америці (1950–2000 рр.).

Фонд № 397 (оп. 1, 22 од. зб. за 1924–2000-і роки) художника, мистецтвознавця Володимира Гагенмейстера (1887–1938, репресований 1937 р., розстріляний 1938 р., реабілітований 1971 р.) був сформований завдяки доньці, керамісту Ользі Ерн (Гагенмейстер-Корецька), яка впродовж 1972–2002 рр. розшукувала документи про репресованого батька. 31 травня 2017 р. мистецтвознавець Наталія Агеева поповнила фонд 18-ма архівними документами: фотографіями, листуванням між Ольгою Ерн і колекціонером, мистецтвознавцем Ігорем Диченком (1946–2015).

У 1979 р. розпочав свою співпрацю з архівом-музеєм головний художник Театру імені М. Заньковецької у Львові (нині – Національний академічний український драматичний театр імені Марії Заньковецької), лауреат Державної премії Української РСР імені Тараса Шевченка, народний художник України Мирон Кипріян. Він передав ескізи костюмів до вистав за п'єсами Тараса Шевченка «Гайдамаки», Івана Карпенка-Карого «Хазяїн», Петра Козланюка «Юрко Крук»; фото вистав (за творами Вільяма Шекспіра «Король Лір», Івана Микитенка «Дівчата нашої країни», Івана Кочерги «Ім'я», Миколи Куліша «Маклена Граса», Ірини Вільде «Сестри Річинські», Олеся Гончара «Прапорonoсці»); фотографії, зроблені під час роботи над макетами декорацій до вистав; серед письменників, акторів Театру імені Марії Заньковецької.

29 червня 2017 р. Мирон Кипріян передав до книгозбірні 10 примірників друкованих видань: «Костюми до театральних вистав» (2015), «Сценографія» (2015), «Театр і живопис» (2015), «Чому чомусь забути...» (2012), «Отець Іван Кипріян. 1856–1924» (2016) та ін.

21 лютого 2017 р. до архіву-музею вперше надійшли документи живописця, музеєзнавця Петра Кодьєва (1899–1968). Художник у 1941–1945 рр. брав участь в евакуюванні, а згодом поверненні художніх фондів із музеїв України до Башкортостану. Близько 30-ти років очолював Державні науково-дослідні реставраційні майстерні Міністерства культури УРСР (1938–1962). Документи були передані до архіву-музею донькою – мистецтвознавцем Оленою Кодьєвою. Серед них: малюнки олівцем «Поезд уехал на фронт», «Раненный товарищ», «Братья», теоретичні статті, біографічні документи, а саме: довідки-приписи для проведення політичної роботи серед населення за 1942–1943 рр., про роботу з художнього оформлення будівлі комендатури м. Бад-Фрасенвальде (Німеччина, 1945), наказ Комітету у справах мистецтв при РНК УРСР «Про створення комісії для прийомки прибувших із реєвакуації фондів художніх музеїв України» (1945). Передано також індивідуальні і групові фото з відвідувачами персональних виставок художника. Після затвердження акта, ЕПК було відкрито новий особовий фонд № 1425 (82 документи).

Найбільший інтерес у користувачів документів ЦДАМЛІМ України викликають матеріали, що стосуються представників українського образотворчого мистецтва.

Графік, лауреат Державної премії України імені Тараса Шевченка Василь Лопата з 1970-х років розпочав і продовжує співпрацю з архівом-музеєм. 21 лютого 2017 р. із Сан-Франциско дружиною Регіною Володимирівною було надіслано 1863 документи. Це – акварельні малюнки «Захід сонця на Гавайях», «На березі Тихого океану»; гравюри на теми українських казок, пісень і дум – «Про Івася Вдовиченка», «Про Сірчиху-Іваниху», «Плач невольників», «Три брати самарські», «Від'їзд козака», «Хмельницький і Барабаш», «Пісня про Байду», «Козак Мамай», «Іван Побиван»; гравюри за творами Григорія Сковороди, Тараса Шевченка, Миколи Гоголя, Олександра Пушкіна, Івана Франка, Лесі Українки, Павла Тичини, Зінаїди Тулуб, Олесь Гончара, Василя Шевчука та ін. У листуванні трапляються авторські вітальні листівки від художників із нагоди різних свят. Великим надходженням є 800 фотографій – індивідуальні, з батьками, дружиною Регіною, донькою Ольгою, онуком Миколою, з письменниками: Юрієм Мушкетиком, Миколою Вінграновським, Леонідом Талалаєм, художниками Георгієм Якутовичем, Михайлом Дерегусом, Іваном Марчуком; на батьківщині (с. Нова Басань на Чернігівщині) з односельцями, під час подорожей Прибалтикою, Канадою, Італією. Документи долучено до особового фонду художника (№ 689).

У 1974 р. скульптор, народний художник України Івана Макогон (1907–2001) передав на державне зберігання свої малюнки, ескізи плакатів, фото скульптурних робіт часів Другої світової війни. 31 травня 2018 р. син художника п. Ігор значно поповнив фонд № 564. Ним було передано 234 документи і 2 примірники друкованого видання «Іван Макогон. Життя і творчість. Альбом» (К., 2007). Серед документів – альбоми із фотографіями «Київ довоєнний», «Пам'ятники. Композиції», «Медалі. Конкурсні проекти», «Портрети». Передано також документи до біографії митця: копія з метричної книги про реєстрацію народження, атестати доцента і професора, орденські книжки, посвідчення до військових нагород, облікові і статистичні картки, почесні грамоти, подяки, листи-подяки від державних установ (1907–1999).

«Стежина від батька до сина» – з такою назвою 6 липня 2017 р. у ЦДАМЛІМ України було відкрито художньо-документальну виставку, присвячену творчості талановитих живописців, графіків Масиків – батька Володимира Ілліча (1917–1966) і сина Олександра (1947 р. н.). По закінченні виставки громадська організація «Сумське земляцтво у м. Києві» в особі директора Ірини Родченко передала на постійне зберігання 2 творчі роботи Олександра Масика – «Софіївська площа у Києві» (Полотно, олія. 1976) і «Полудень у Гурзуфі». (Офорт. 1992).

В особовому фонді Володимира Масика (№ 1376, оп. 1; 54 од. зб. за 1939–[1960-і] роки), започаткованому 2005 р., зберігаються ескізи, малюнки, графічні твори за 1940–1960 рр.

Людмила Соколюк, доктор мистецтвознавства, завідувачка кафедри теорії і історії мистецтва Харківської державної академії дизайну мистецтва неодноразово працювала у читальній залі архіву-музею, досліджуючи матеріали художників-«бойчукістів» Оксани Павленко, Антоніни Іванової, Василя Седляра, Івана Падалки. 31 травня 2017 р. вона передала 85 архівних документів: рукопис «Из рассказа Анны Николаевны Мелиховой» (1980-ті роки), альбом із 84 листами Дмитра Багалія, Георгія Меліхова, Анатолія Петрицького, Григорія Томенка, Митрофана Федорова та ін. (1930–1970-ті роки), монографію «Михайло Бойчук та його школа» (Х., 2014). По закінченні надходження матеріалів від Людмили Соколюк (Ф. № 526 «Документи українських письменників, літературознавців та літературних критиків. Колекція»), документальну спадщину буде виділено в новий особовий фонд.

Архівна скарбниця музичної культури у 2017 р. поповнилася документальною спадщиною Бориса Гмирі, Дмитра Гнатюка, Геннадія Ляшенка, Ігоря Блажкова.

Борис Гмиря (1903–1969) – оперний і камерний співак, заслужений артист УРСР (1940), народний артист СРСР (1951) був у числі перших митців, які підтримали діяльність ЦДАМЛМ УРСР. Перше передавання документів відбулося 31 травня 1968 р. Згодом дружина Бориса Романовича – Віра Августівна частинами з 1970 р. до 1983 р. передавала творчу спадщину співака. Таким чином, після науково-технічного опрацювання було сформовано фонд № 443 із 474 документів за 1920–1980 рр., до якого ввійшли фотографії співака у ролях – Тараса Бульби (з однойменної опери Миколи Лисенка), царя Бориса (з опери «Борис Годунов» Модеста Мусоргського), Руслана (з опери «Руслан і Людмила» Михайла Глінки), Мефістофеля (з опери «Фауст» Шарля Гуно); статті про співаків Надію Обухову, Ларису Руденко, Федора Шаляпіна, Івана Козловського, хормейстера Павла Муравського; роздуми, публічні виступи, інтерв'ю; 309 листів за 1939–1969 рр.; спогади про співака; фотографії; проспект щоденника «Б. Р. Гмиря. Спогади. Статті. Листи. Щоденники».

29 вересня 2017 р. президент Фонду Бориса Гмирі Ганна Принц передала архіву-музею пам'ятну монету до 100-річчя від дня народження Бориса Гмирі, випущену Національним банком України і 2 видання: наукове дослідження Ганни Принц, Маріанни Копиці, Наталії Цимбалісти «Гмыря и Шостакович» (К, 2006) і щоденники «Борис Гмыря. Дневники. Щоденники. 1936–1969». (Х., 2010) з дарчим написом: «Центральному державному архіву-музею літератури і мистецтва України з побажанням творчих успіхів. Ганна Принц, упорядник. 28. 07. 2017. Київ.».

29 червня 2017 р. Андрій Гнатюк започаткував фонд свого батька – оперного і камерного співака, народного артиста СРСР (1960), народного артиста України (1999), депутата Верховної Ради України 3-го скликання (1998–2002) Дмитра Гнатюка (1925–2016). Протягом 2017 р. було передано 3881 документ: автобіографія, відомості про народження із книги реєстрації актів с. Старосілля Кіцманського району Чернівецької області за 1891–1911 рр., дипломи про закінчення Київської консерваторії (1951), звіти про закордонні гастролі, документи про присвоєння почесного звання «Народний артист України», творчі матеріали: статті, режисерські постановки, репертуари концертних виступів, інтерв'ю. Передано також щоденники Дмитра Михайловича, спогади дружини – Галини Середенко «Відлуння найпам'ятнішого». Загалом зібрано близько 400 документів: листування з батьками, дружиною, сином, сестрами Нимидорою і Анничкою, братом, невісткою Наталею, онуком Дмитром, земляками, співаками, композиторами, глядачами; вітальні телеграми від установ, виборців у зв'язку із обранням депутатом до Верховної Ради, присвоєння звання Героя України. Серед образотворчих документів – особисті фото на гастролях, у ролях, родинні з дружиною, сином, онуком, батьками, митцями і державними діячами, глядачами. Передано більше 200 афіш до оперних вистав і концертів, записок від шанувальників творчості співака. Депутатську діяльність Дмитра Гнатюка розкривають: листування з виборцями, виборчий плакат, проекти законів, виступи на пленарних засіданнях тощо. Після затвердження акта на документи, ЕПК було відкрито новий особовий фонд № 1426.

Ігор Блажков – композитор, диригент, народний артист України – відомий як виконавець творів музикантів-авангардистів. Разом із композитором Іваном і диригентом Кирилом Карабицями відроджував музичні партитури західно-європейської музики, що зараз зберігаються у фонді ЦДАМЛМ України «Матеріали діячів західноєвропейського мистецтва і літератури XVI–XIX ст. Колекція. Ф. 441». 31 жовтня 2017 р. композитор особисто передав 3606 архівних документів: нотні видання музичних творів Дмитра Бортнянського «Алкид», «Празднество сеньйора», Олександра Зноско-Боровського «Пять прелюдий для струнного оркестра», Едісона Денисова «Солнце инков. Для сопрано и 11 инструменталистов на стихи Габриэлы Мистраль», Володимира Загорцева «Музыка для четырех струнных», «Ритмы», Миколи Каретникова «Четыри пьесы для флейты, кларнета, бас-кларнета и скрипки», Арво Пярта «Perpetuum mobile. (Interferenz)», Валентина Сильвестрова «Мистерия для флейты и ударных» та ін. Ігор Іванович передав записні книжки, чорнові нотатки батька. Отримано значну частину епістолярію (більше 2000), у т. ч. листування з українськими і зарубіжними діячами музичної культури. Серед документів до біографії: студентський

квиток, залікові книжки, дипломи, почесні грамоти, автобіографії. Передано також творчі матеріали, що висвітлюють діяльність інших митців, зокрема: книжка австрійського композитора і диригента Антона Веберна «Лекции о музыке. Письма. Перевод с нем. В. Г. Шнитке» (М., 1975), примірник сценарію режисера Сергія Параджанова «Демон. Сценарий для экспериментальной студии», трактат основоположника екзистенціалізму Сьорена К'єркегора «Страх и трепет», щоденники філософа Якова Друскіна, рукопис музикознавця Галини Мокресвої (першої дружини Ігоря Блажкова) «Некоторые особенности формообразования в «Весне священной» Стравинского» та ін.

Ігор Блажков передав до музейного сховища диски музичних творів Георга Фрідріха Генделя і Бориса Лятошинського, медаль матері Ольги Кирилівни Блажкової «За самовіддану працю в період Другої Світової війни» (1948), власні медалі з нагоди присудження звання «Заслуженный артист УРСР» (1973), за участь у фестивалях камерної музики (Литва, 1969, 1971), «У пам'ять 1500-річчя Києва» та ін. Нове надходження долучено до особового фонду № 1172, в якому вже зберігаються 202 од. зб. (1782 документи) другої половини XVIII ст.; 1931 копія за 1933–2011 рр.

320 документів передала на державне збереження до ЦДАМЛМ України Ярина Денисенко – онука українського композитора, музикознавця, народного артиста України Геннадія Ляшенка (1938–2017). Спадщина композитора складається із рукописів музичних творів: вокально-симфонічні, для камерного оркестру, симфонічного оркестру, концерти, камерно-інструментальні твори, хори, а саме: «Симфонія № 4», «Симфонія № 6», «Симфонія № 7», «Симфонія-реквієм» (на сл. Роберта Рождественського. Партитура. Рукопис. 1963), Кантата «Імена, імена, імена...»; концерти «Для арфи», «Концерт № 2 для віолончелі з оркестром», «Концерт для контрабаса»; хори «Отче наш а карелла», «Містерія тиші а карелла»; підготовчі матеріали до балету «Гарсія Лорка» (лібрето Валерія Курінського); авторизований машинопис «О некоторых тенденциях формообразования в инструментальных произведениях украинских композиторов» та ін. Про творчі здобутки композитора розповідають програми авторських концертів, фестивалів, конкурсів, запрошення на культурні заходи в Україні, Хорватії. Передано також близько 150 фотографій: з дружиною Жанною Деонисівною, донькою Мариною, онукою Яриною, композиторами: Іваном Гамкалом, Леонідом Грабовським, Арсенієм Котляревським, Миколою Колессою, Мирославом Скориком, Адамом Солтисем, Євгеном Станковичем, Дмитром Шостаковичем, з кафедрою струнно-смічкових інструментів Київської консерваторії, учнями Київського музичного училища, хоровими колективами. Після затвердження акта на документи, ЕПК було відкрито новий особовий фонд № 1427.

9 жовтня 2017 р. кінознавець Сергій Тримбач у меморіальному кабінеті українського письменника, кінорежисера Олександра Довженка проводив зйомки телепередачі «Територія кіно» (ТО «Канал Культура»). Для участі в телепередачі був запрошений племінник Олександра Довженка – д-р мед. наук Тарас Дудко. Свого часу він спільно з батьками Поліною Петрівною і Миколою Омеляновичем та братом Олександром доклали багато зусиль для збереження творчої спадщини Олександра Довженка. Особисто Тарас Миколайович брав участь в організації і облаштуванні у ЦДАМЛМ України меморіального кабінету Олександра Петровича. На пам'ять про зустріч із колективом Тарас Дудко передав репринтне видання 1922 р. «Достоевская Л. Достоевский в изображении его дочери Л. Достоевской» (М., 2001), «Довженківський літературно-художній, науково-популярний і громадсько-політичний альманах «Провісник» (№ 4. М., 2005).

Окрім надходження особових фондів, протягом року проводилася робота з підготовки до приймання документів установ і організацій. Завдяки цьому 2017 р. на державне зберігання надійшла 841 одиниця зберігання від:

Державного підприємства «Національний цирк України» Міністерства культури України (Ф. 514);

Державного підприємства «Національний академічний театр російської драми імені Лесі Українки» Міністерства культури України (Ф. 567);

Підприємства «Центральний будинок художника» Національної спілки художників України (Ф. 581);

Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва України (Ф. 673);

Державного підприємства «Українська студія хронікально-документальних фільмів» Міністерства культури України (Ф. 1009);

Колективного підприємства «Редакція всеукраїнського дитячого журналу «Барвінок» (Ф. 1189);

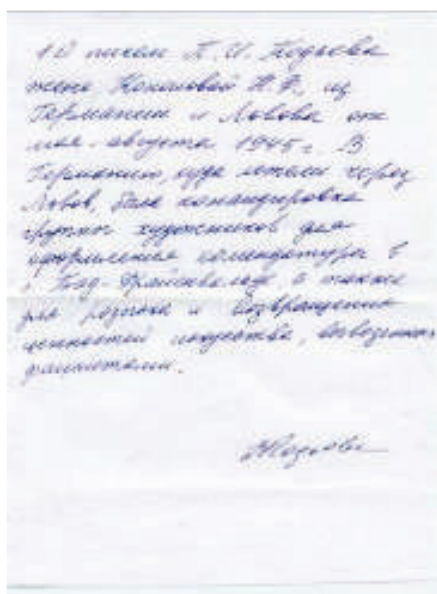
Державного підприємства «Національний будинок органної і камерної музики» Міністерства культури України (Ф. 1312);

Київської муніципальної академії естрадного та циркового мистецтва Головного управління культури Київської міської держадміністрації (Ф. 1351);

Київського крайового об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» (Ф. 1407).

Співпраця Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва України із фондоутворювачами, спадкоємцями документальної спадщини діячів української культури, установами і організаціями триває.

Із нового надходження документів живописця, музеєзнавця
Петра Кодьєва (1899–1968)

Анотація доньки Олени Кодьєвої до листів батька з Німеччини.

Листи П. Кодьєва до дружини Ніни.
1945 р. Німеччина

П. Кодьєв. Т. Шевченко біля Межигір'я. П., о. 1966 р. Фото.

Посвідчення П. Кодьєва про військову службу
в Київському окружному військовому госпіталі.
29 червня 1941 р.

There is made an overview of new receipts of documents of Ukrainian culture figures by the Central State Archives Museum of Literature and Art of Ukraine during 2017: documents of composer Hennady Lyashenko, conductor Ihor Blazhkov, opera singers Borys Hmyria, Dmytro Hnatyuk, writers Leonid Talalay, Halyna Kyrpa, Oles Lupiy, Hanna Cherin, literary critic Vira Vovk, art historians Volodymyr Hahenmeister, Lyudmyla Sokolyuk, artists Oleksandr Masyk, Myron Kyprian, Vasil Lopata, sculptor Ivan Makohon, museum critic Petro Kodiev, doctor of medical sciences Taras Dudka.

Key words: the Central State Archives Museum of Literature and Art of Ukraine; personal fond; receipts; documents; published issues; composer; conductor; writer; poet; literary critic; artist; painter; ethnographer.